

# **ДЕТСКИ ПРИКАЗКИ**

## **РАЗКАЗАНИ ОТ АДВОКАТИ**

### **1.**

#### **ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА**

Червената шапчица живеела в Урегулиран поземлен имот (УПИ), предназначен за жилищни нужди, находящ се в малко село, разположен в непосредствена близост до имоти, част от държавния горски фонд. От другата част на горските територии се намирал недвижимият имот на нейната роднина от втора степен по права линия. В изпълнение на периодичното си задължение си за издръжка и гледане, срещу което нейната баба ѝ прехвърлила собствеността върху къщата, Червената шапчица се отправила към горските територии, с цел да престира на баба си хранителни продукти, като спази уговореното местоизпълнение – в къщата на бабата. Поради неизпълнение на задълженията на общината, да поддържа и маркира общинските пътища, Червената шапчица била въведена в заблуждение и тръгнала по един пуст, третокласен път. Там срещнала Вълка – субект, притежаващ свидетелство за съдимост дълго четири страници. Той се опитал да я убеди да сключат договор за дарение, по силата на който Червената шапчица да му предостави безвъзмездно съдържанието на носената от нея кошница. Тъй като опитът му се оказал негоден, в съзнанието му се формирал умисъл към други престъпления. Той се възползвал от незнанието и неосведомеността на Червената шапчица във връзка с пътната мрежа и кадастралната карта, и я насочил в неправилна посока. Същевременно стигнал първи до цитирания недвижим имот, собственост на бабата, и извършил умишлено убийство по особено жесток начин – чрез изяждане на жертвата. Когато Червената шапчица пристигнала на местопрестъплението, субектът, след като осъществил състава на престъплението измама, извършил второ убийство. В този момент се появил органът на власт и при превишаване на служебните си задължения изокормил престъпника. С това свое действие той нарушил правото му на справедлив процес, както и още редица текстове от Конвенцията за защита правата на човека и в крайна сметка, държавата била осъдена от Съда в Страсбург.

### **2.**

#### **ТРИТЕ ПРАСЕНЦА**

Вълкът, виновен за две престъпления за увреждане на чуждо имущество, съпроводени с убийство по особено жесток начин, мотивиран от лична неприязън, се отправил към къщата на третата жертва (по-нататък „Наф-Наф“), с цел да извърши престъпно деяние по смисъла на Наказателния кодекс. От своя страна лицето, наричано Наф-Наф, предприело действия, реализиращи от обективна страна изпълнително деяние, представляващо състав на престъпление, описано в Наказателния кодекс като „превишаване пределите на неизбежната отбрана“. В следствие на което на заподозрения, наричан с прозвището „Вълк“, били нанесени травми, несъвместими с живота. В съответствие с разпоредбите на Наказателния кодекс, и след като се взели предвид отегчаващите и смекчаващи вината обстоятелства, сред които чистото му съдебно минало, лицето Наф-Наф получило две години условно наказание лишаване от свобода, като присъдата му подлежала на обжалване и протест в 15-дневен срок.